Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

DEPOT LEGAL INDOCHINE № 10912

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA ✱

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 *(gần trường-học Taberd). — SAIGON*

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

NỖI KHỔ HẠI CỦA Nông-dân

Năm nay mấy làng thuộc tổng Định-phú như Thoại-sơn, Vọng-thê, Định-mỹ, Phú-hòa, Phú-nhuận, Vĩnh-trạch, Vĩnh-chánh, vân vân, trâu bị bịnh chết rất nhiều, ban đầu bỏ cỏ xế chừng hai bữa thì chết nhưng không biết bịnh gì???

Có người chết hai mươi mấy con, có người có 12 con mà chết hết 9 con. Một người ở Trà-ôn đuổi vô 5 con đặng làm ruộng, có mấy bữa chết hết đành nhờ trại trở về.

Bởi trâu chết quá, nên ruộng bỏ hoang rất nhiều. Dân trong mấy làng phần nhiều là dân làm ruộng, trâu chết hết đành khoanh tay bỏ ruộng rồi đây làm nghề gì mà ăn!!!

Ô! trâu mỗi con trên trăm đồng, trâu chết ruộng bỏ thì chắc chết đói.... mà rồi.... rồi đây còn lo nỗi thuế-thân, thuế trâu mỗi thứ đều tăng mới lấy tiền đâu mà đóng. Nhưng biết sao mà lo; phải ráng lo.. không thì cái phần thưởng đặt biệt cho chúng dân nghèo là mang trăn bỏ tù kia nó không vị vậy.

Ô! có phải ông xanh riêng ghét lủ dân nghèo nầy chăng? Đã ra thân chải nắng dầm mưa từ đầu năm tới cuối năm, không biết sự «rảnh» hay «ở không» là gì, ngày tối chịu cực chịu khổ mới đủ chi độ cho thê nhi, nay bỏ ruộng rồi làm nghề gì? Đi làm mướn chăng?

Nếu đi ra, chưa đóng thuế thì mấy ông linh có vị đâu, sẽ bị bắt, mang trăn, nhờ cỏ một hai bữa, ở nhà vợ con chắc chết đói, nhưng nếu không đi thì ở nhà mà làm công sự gì? Ôi! Khổ thiệt là khổ, nhưng biết làm sao?

Những điều khốn khổ cho dân nghèo như vậy, mấy ông thay mặt cho dân có thấu chăng?

Như mấy ông có lòng thương dân nghèo chúng tôi thì xin «yêu cầu» giùm 2 điều nầy:

1· Xin khoan cho linh bắt giấy thuế-thân, nếu bắt thì có dám đi đâu đặng làm mướn mà có tiền đặng nuôi thê nhi và đóng thuế;

2· Xin miễn thuế mấy con trâu chết, vì trâu chết chưa trả bài bắt phải đóng thuế (hằm ngoái thuế mỗi con 1$50 nay tăng 0$50 là 2$00). Trâu chết rồi, thuế-thân lo còn không nổi, tiền đâu đóng thuế trâu đã chết.

Nếu hai điều nầy không đặng thì dân nghèo nầy đành khoanh tay mà chờ chết đói hay là ở tù vậy.

Cúi xin mấy ông thay mặt cho dân biết cho.

Cúi xin quan chủ-tỉnh Long-xuyên rộng thương giùm nỗi dân khốn-khổ.

Một tên dân đã bỏ nghề ruộng
TRẦN-NHỰT-NGỰ
(làm mướn ở núi sập)

TIN KINH-ĐÔ

Nạn ôtô

Ngày thứ hai 13, tại trước tòa Công-chánh có xảy ra cái nạn ôtô rất gớm ghê. Một cái xe của sở Công-chánh do một người sốp-phơ Annam cầm máy đi từ đường kho bạc đi ra vừa đến đầu ngã tư đường ấy thì vừa đụng nhằm cái xe ôtô đi từ gare về. Xe ấy nhỏ đi lại lanh quá đụng nhau mạnh đến rồi cái xe nhỏ ấy phả văng ngược lên rồi rớt úp xuống, người Tây cầm máy ở tòa Kiểm-lâm bị tấm kiến che gió bể ra xớ vào đầu và mặt, còn cái tay bánh thì chận vào ngực; còn chiếc xe kia thì bị hư hỏng ít nhiều thôi. Liền khi ấy chở người bị thương lên nhà bịnh buộc thuốc. Những vết thương nặng quá chẳng hay có sống được chăng!

∴

Ngày nhựt thực

Trước khi ngày nhựt thực, 9 Mai thì ở các trường học đã có tờ thông tư báo cho học trò biết, nhân dân xem báo thấy đăng chuyện ấy rỏ ràng. Tòa Khâm-thiên-giám của ta đã có số tâu trước rằng đầu giờ mùi nhựt thực đến nửa giờ thân thì hết. Vậy nên hôm ấy nhơn dân ở thành-phố ta y theo thời khắc dùng kính đen hoặc dùng nước đã xem thấy tường tất, thật là đồ số thiên văn của Tây, Nam tính chẳng sai lầm.

∴

Bịnh thủng ở trường Quốc-học

Mỗi năm gần đến kỳ nghĩ hè thì lại thấy các cậu học sanh lưu học ở trường Quốc-học và ở trường kỹ-nghệ thực-hành đau bịnh thủng. Bịnh ấy nay đã có đến gần 60 cậu học sinh ở trường Quốc-học bị, còn ở trường kỹ-nghệ thực hành thì chưa nghe.

Ở Huế còn các trường Nam, Nữ khác thầy có học sanh lưu học số nhiều, cớ sao chỉ có 2 trường học trò thường bị bịnh ấy. Nếu bảo rằng bởi ăn gạo trắng quá không có chất cám thì sanh bịnh thủng, thế thì các trường kia cũng ăn gạo trắng, sao lại không thủng. Trông rằng sự nầy nên khảo xét thử xem cái nguyên do bịnh ấy bởi cớ gì.

∴

Bịnh dịch hạch

Bịnh dịch hạch ở xứ nầy ít nghe mà nay lại có. Nghe đâu ở các miền duyên hải có bịnh ấy, nên các quan địa phương đã hết sức đề phòng và tòa Y-chánh đã chuyên trị lâu nay cũng có cứu được nhiều.

Bịnh ấy lâu nay phát sanh ra ở miền Nam xứ Trung-kỳ như tỉnh Khánh-hòa, Bình-thuận thì nhiều lắm, nay do bởi những chiếc ghe thuyền ở các xứ ấy đến nơi nên các miền hạ bạn bị lây, thật là khá lo lắm thay.

Hỏi Đồng-bào!

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của quí đồng-bào của gia-quyến quí-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Tái bút: — Trâu chết thả trôi từng sông ấy là trái phép vệ-sanh, xin cho ngăn cấm và cho quan thú-y vô cho thuốc ngừa bịnh cho mấy con trâu còn sống sót.

Hai người bị sét đánh chết

Ngày 15 Mai vừa qua đây, tại làng Mỹ an phu, thuộc tỉnh Tanan, nơi con đường lộ địa-hạt số 49, lối chỗ cây số 8 Một anh đờn-ông một chị đờn-bà: cùng hưởng-thưởng bước nhặc bước khoan mà đi trên con đường ấy. Lần lần mây bao phủ đen sì kể trời nổi giông to gió lớn. Phút chốc lại chớp nhán rồi ầm 1 tiếng sét, thêm phất-phảy hột mưa sa.

Cả hai bèn lật-đật bước trốt vào trong một cái lùm cây nho-nhỏ để chờ qua hồi giông mưa sấm-sét. Nghĩ vì đường còn dài, dặm còn thẳm, dầu có vội đi cũng vẫn còn lâu. Bất thình lình, trong khi một anh một chị ẩn núp trong lùm, một tiếng sét to.. bổ xuống ngay nơi ấy, cả hai đều chết.

Thảm thay! Hai người cùng đi lại cùng bị sét đánh chết. Chừng hay tin ra chỉ lo báo làng và mà h thân-nhơn của hai người để đem về mai-táng.

Cái nư giận của một chị đờn-bà Tàu!

Cái nư của đờn bà ta phần nhiều thật cũng dữ, không giận thì thôi, chớ hễ chừng giận thì cũng dám liều mình tự-tử, nào là nhảo xuống sông trầm mình, thắc cổ, uống á-phiện hòa với dấm thanh. Còn như ghen chồng thì ngoài mấy ai điều tự sát nầy, cô có lại còn dám lấy dao cạo mà thiến cái đồn cân lạo-hỏa của chồng nữa. Nhưng vậy nói đến cái nư của người đờn-bà Tàu lại càng hơn lắm. Họ tuy ít khi nói, cái bộ mỏ của họ đối với chồng thì hay dám xon-xỏ như đờn-bà mình, chớ cái nư của họ thật quá ghê lắm.

Nhớ lại lúc nọ, có một chị đờn-bà Tàu đang đi ngoài đường với chồng, vì chồng bán cháo vịt hay củ tiểu chi đó, thình-lình hai vợ chồng vùng mở ra một sự rầy-rà. Ban đầu ít sau nhiều, chị đờn-bà ta tức trí quá, sẵn con dao nơi gánh chồng, liền chụp lấy rồi tự đâm họng ở giữa nơi đô-hội. Nghe ghê-gớm chưa!

Song đó là chuyện cũ nhắc lại. Còn chuyện mới xảy ra là chuyện như dưới đây:

Huỳnh-Hưng là một chị đờn-bà Tàu ở tại Cholon, năm nay 26 tuổi, có chồng, song trong thể chồng chị ta có ngoại tình với ai khác nữa, nên thường đi luôn, không mấy khi là có ở nhà. Vì vậy mà bấy lâu chị ta căm hờn, tủi thân trách phận lắm song không dám nói. Kế mới lúc sau nầy, chị ta thấy sao chồng càng ngày càng bơ-thờ lãnh đạm với mình quá, nên lấy làm tức lòng một hôm chờ chồng đi đâu để trở về rồi mới để lời han-hỏi. Ngờ đâu anh chồng thiệt cũng tệ, không nghe thì chớ, lại còn đang tay giở thói phủ-phàn, nào là vùi liễu, nào là vập hoa rồi bước ra đi nữa.

Bấy giờ, cái nư của Huỳnh Hưng đã phẫn-uất lên rồi, không còn biết kể gì nữa, định làm gì cũng làm cho rõ mặt phi-thường, cho người tham ván bán thuyền biết tay. Hồi 3 giờ chiều bữa thứ sáu 17 Mai, chị ta thừa lúc chồng đi khỏi, bèn bồng đứa con của chị mới đẻ được chừng 10 tháng, đem ra tận cầu Chà-và rồi quăng đứa trẻ ấy cho nó trôi theo giòng nước chảy... Trời đất ôi! Đầu xanh đã tội-tình gì, mà chị rỡ đang tay thế ấy. Vẫn biết cái ý của chị; bể rau nào sâu nấy, cày nào trái nấy, không nuôi làm chi cái rồi ăn ở bạc tình, song dầu vậy bề nào nó cũng là khí huyết của mình, dạ nào cho nỡ.

Chị ta quăng rồi, không chờ ai bắt, cứ việc chạy ngay lại bót mà thú nhận và tỏ hết đầu dây mối nhợ và thêm rằng: «Tôi mà quyết lòng giết đứa con của tôi là ý tôi không còn muốn có sự gì buộc trói đến thằng chồng khốn-nạn của tôi nữa. Nghĩa là hai đứa tôi không còn duyên-nợ gì bận-bịu với nhau nữa»

Hay tin phi-thường ấy, ông cò bèn cho người đến tìm thấy đứa nhỏ thì đã vớt lên được rồi. Còn chị Huỳnh-Hưng thì lập-tức tống giam để chờ ngày xét hỏi.

Thiệt cái nư của chị đờn bà Tàu nầy tưởng xưa nay cũng ít có lắm! Và tưởng nếu anh Tường-giới-Thạch mà được hay vụ nầy cũng phải lấy làm giựt mình mà lo sợ cho cái nư giận của chị nữ-sĩ Tống-mỹ-Linh. Biết chừng đâu anh ta lôi thôi, phát lúc say hoa đắm liễu, mà nữ sĩ ta ở nhà lại không dám bồng thằng Tưởng-giới-Đá ra giữa cầu mà liệng xuống cho cá làm một bữa tiệc hay sao.

Người đè ra giè

Một người thiếu-phụ tại nhà kia ở phố hàng Đào lấy chồng đã mấy năm nay mà vẫn chưa sanh nở lần nào cả. Nghe đâu ông chồng hình như thiếu trí khôn cho nên nhiều người ngỡ là hoặc tại thế mà vợ không thai nghén. Nhưng mà dầu trí khôn ông chồng thừa thiếu thế nào mặc lòng. từ hồi cuối năm ngoái, bà con thân-thích thấy cái bụng người vợ ngày một lần lần bành trướng lên, thì ai nấy lấy làm mừng; nhứt là bà mẹ chồng, dầu xưa rày có điều gì chẳng được xứng ý với con dâu, nhưng thấy con dâu có mang, thì cũng hả lòng mà quên cả mọi sự.

Ba tháng, bốn tháng, cho đến tám chín tháng cái sức bành-trướng của cái bụng quả có tiến-bộ lên nhiều. Thế là đã đến kỳ mãn nguyệt khai hoa, cả nhà đều nhắc nhỏm trong mỗi tin mừng con trai hay con gái.

Một hôm ông chồng được lúc mau trí khôn nói ngay với mẹ chồng cho mời cô mụ đến để dỡ đẻ xem cho, vì bụng to xem chừng đã quá ngày rồi. Nhưng kỳ thay khi cô mụ đến thì người dựng-phụ cứ đay đảy nhứt định không cho cô mụ mò tới cái bụng. Thành thử cả nhà lại càng cuống quít lên, mẹ chồng liền ra tay giúp sức với cô mụ để thăm người bụng to, thì úa nầy lạ! — Cớ sao bào thai lại ở lần ngoài da bụng, mà trong bào thai chỉ toàn thị mớt nuồi giẻ rách! — Cô mụ bực mình, người thiếu phụ mặt đỏ như xôi gấc; còn người chồng thì cứ ngơ-ngẩn, ngẩn-ngơ chẳng hiểu ngược xuôi ra sao cả.

Khi cô mụ ra về, người nhà thấy vụt một cái, người thiếu phụ biến đâu mất; liền bổ đi tìm, thì bắt gặp cô ả đang sắp sửa trầm mình, bây giờ mới lôi kéo về, dỗ-dành cô ả cứ ngoan ngoản rồi thế nào tất cũng sanh ra cu cậu thật mà không sanh ra cu cậu giẻ nữa.

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 13, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1 — Luật Hương-hỏa về luật Việt-Nam.

2 — Luật-lệ sự hiếu-thảo do luật Gia-Long và đời Lê.

Giá mỗi quyển: 2$00

Thi vào các trường Cao-đẳng

Vào trường Thương-mại và Bưu-điện

Bài nầy ở số báo rồi, vì ấn-công quá vô-ý, khi đặt vào khuôn xếp lộn: đoạn trước thì để sau, đoạn sau lại để trước (dộng đầu), thành ra độc-giả đọc không hiểu gì hết, nên nay xin xếp lại và đăng một lần nữa.

Đến ngày 5 và 6 Août 1929 tại Hanoi, Saigon Huế, và Pnom-penh, sẽ bắt đầu mở kỳ thi tuyển học trò vào trường Thương-mại và Bưu-điện (Ban Thương-mại, ban Bưu-điện và ban Vô-tuyến-điện).

Kỳ thi ấy không bắt buộc phải có văn bằng nào cả, duy chỉ những người đã tòng sự ở sở Vô-tuyến-điện mới được thi vào ban Vô-tuyến-điện).

Các đơn xin ứng thi phải do quan Thủ-hiến xứ sở tại mà gia-quyến thi-sanh ở, chuyển về quan Học-chánh Thủ-hiến (phòng thứ nhứt). Các đơn ấy phải gởi đến quan Thống-đốc Nam-kỳ hay các quan Khâm-sứ, Thống-sứ các xứ trước ngày 10 Juillet nầy. Trong đơn phải đề rỏ tên họ của thi-sanh, con cái nhà ai, chỗ ở nhứt định của thi-sanh để tiện khi gởi giấy kêu ra thi. Lại phải nói rỏ thi-sanh muốn thi vào ban Thương-mại, ban Bưu-điện hay ban Vô-tuyến-điện. Đơn ấy phải có đính cả các giấy mà sau nầy thì mới xét đến.

1 Giấy khai sanh.
2 Giấy tư pháp lý-lịch;
3· Giấy hạch-kiểm;
4· Giấy của thầy thuốc chứng nhận là có sức khỏe.
5· Giấy của ông Đốc trường mà thi-sanh đã theo học trong ba năm cuối cùng mà không có bị điều lỗi gì rặng cả.
6· Nếu thi sanh muốn xin cấp học bổng thì trong đơn lại phải định theo giấy của quan bổn tỉnh xét thật về hạnh kiểm, lòng trung thành và tình cảnh của thi-sanh và gia-quyến thi sanh thế nào, có chữ của quan Sứ bổn tỉnh duyệt. Nếu đơn xin lương không có giấy nầy thì không xét.

Những thi-sanh đương làm việc ở các công sở muốn đi thi thì phải có giấy của ông chánh sở mình làm ưng-chuẩn mới được.

Các bài thi điểm số cho từ 0 đến 20, gồm có các bài như sau nầy:

1· Một bài ám-tả, hạn 1 giờ, nhân ba.
2· Một bài luận chữ Pháp hạn 2 giờ nhân 3.
3· Một bài tính đố về toán pháp hay đại số học, hạn 1 giờ 1/2 nhân 2.
4· Một câu hỏi về hóa học, sanh vật học hay thảo mộc học, hạn 1 giờ 1/2, nhân 2.

Chương trình các bài thi vào trường Thương-mại thì tương tự như chương-trình thi bằng Cao-đẳng tiểu học Pháp-Việt.

Thi-sanh nào được trúng tuyển sẽ có thơ gởi riêng.

Hành-phí về Hanoi không phải mất và phải về tới Hanoi trước ngày 30 Septembre 1920. Khi về tới nơi thì đến trình diện viên tổng thị dịch tại trường Cao-đẳng ở phố Bobillot để vào sổ.

Trừ thi-sanh-quán ở Bắc-kỳ không kể, còn thi-sanh ở các xứ đều đem giấy căn cước do nghị định ngày 9 Novembre 1918 đã đặt ra.

(Vào trường Mỹ-thuật)

Đến những ngày sau nầy sẽ mở kỳ thi tuyển học-trò vào hai ban học trong trường Mỹ-thuật Đông dương. Ngày 29 Juillet 1929 và các hôm sau tuyển học-trò vào ban Kiến-trúc. (Các nơi thi là Hanội, Saigon, Huế và Pnom penh)

Ngày 2 Août 1929 và các hôm sau tuyển học-trò vào ban hội-họa. (Các nơi thi là: Hà-nội, Saigon, Huế, Pnom-penh và Vientiane).

Các kỳ thi ấy không bắt-buộc thi-sinh phải có văn-bằng nào cả và cũng không có hạn tuổi gì cả. Thế nhưng những thi-sinh thi vào ban Kiến-trúc mà có một thứ văn-bằng trong những văn-bằng đã định ở điều thứ ba, nghị-định ngày 18 Septembre 1924 thì được tăng điểm số lên 1/6 nữa.

Những đơn xin ứng thi phải gởi đến các quan Thủ-hiến các xứ mà gia-quyến thi-sinh ở trước ngày 10 Juillet. Trong đơn phải đề rỏ tên họ của thi-sinh, con cái nhà ai, chỗ ở của cha mẹ và chỗ ở nhứt định của thi-sinh để tiện khi gởi giấy gọi ra thi.

Đơn ấy phơi có đính đủ các giấy mà sau nầy thì mới xét đến:

1 Giấy khai sanh;
2· Giấy tư-pháp lý lịch;
3· Giấy hạnh kiểm;
4· Giấy của thầy thuốc chứng nhận là có sức khỏe
5 Nếu có văn-bằng gì khai ra để thêm điểm-số, thì phải đính thêm cái chứng-chỉ của ông Đốc trường mà thi sinh đã theo học trong ba năm cuối cùng mà không có bị điều lỗi gì rặng cả.

Nếu thi-sinh muốn xin cấp học bổng thì ngoài các giấy trên nầy, đơn xin lại phải định theo giấy của quan bổn-tỉnh xét thật về hạnh kiểm, lòng trung thành và tình cảnh của thi-sinh thế nào, có chữ của quan Sứ bổn-tỉnh duyệt... Nếu xin lương không có giấy nầy thì không xét.

Những thi-sinh đương làm việc ở các công sở muốn đi thi thì phải có giấy của ông chánh sở mình làm ưng-chuẩn mới được.

Các bài thi như sau nầy:

I· — *Ban Hội-họa*

Dessin d'académie 6 kỳ mỗi kỳ 3 giờ, nhân 10;

Composition décorative 1 kỳ 8 giờ, nhân 5;

Dessin perspectif 1 kỳ 4 giờ, nhân 3.

Điểm số tổng cộng ít nhứt phải 180 điểm.

II. — *Ban Kiến-trúc*

Tập chữ. hạn nửa giờ nhân 1;
Luận chữ Pháp, hạn 3 giờ, nhân 5;
Toán pháp hạn 2 giờ, nhân 3;
Đại số học hạn 2 giờ, nhân 3;
Dessin graphique hạn 3 giờ, nhân 5;
Croquis côté hạn 2 giờ, nhân 3;

Điểm số trung bình mỗi bài phải được 12/20. Bài luận chữ Pháp nếu điểm số dưới 6/20 và bài dessin graphique nếu điểm số dưới 8/20 thì bị loại.

Các bài thi thuần thị chỉ thi viết thôi, chương trình các bài ngang với chương trình bực Cao-đẳng tiểu học Pháp-Việt.

Thi-sinh nào được trúng tuyển sẽ có giấy báo và được giấy thông hành đi về đến Hanoi không phải chịu tiền lộ-phí.

Về ban Hội-họa hạn học là 4 năm. Khi tốt nghiệp sẽ bổ dạy vẽ ở các trường Cao-đẳng tiểu-học Pháp-Việt và các trường Mỹ-nghệ.

Về ban Kiến-trúc, hạn học là 5 năm. Nhưng những học trò nào học đến năm thứ ba hay thứ tư, mà vì lẽ gì mà không thể theo học được nữa, thì được cấp một cái chứng-chỉ, để về sau có thể xin làm ở các sở Công-tác được. Học trò nào tốt nghiệp ở ban Kiến-trúc ra thì tùy chỗ khuyết được bổ vào sở Tạo-tác Đông-dương và bổ những chức như chức Cán-sự Lục-lộ Đông-dương.

Feuilleton n° 94

TIỀN CĂ[...]

CUỐN [...]

Một câu [...] nhà th[...]

Feuilleton n° 945 — Dư 21 Mai 1929

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ NĂM

HỒI THỨ XX

Vì thẹn phần : hoa cam nước chảy.
Nghĩ tủi hồng : gái phải cải trang.

(Tiếp theo)

Nói rồi Huệ-Ni thót lên xe ; A-mỹ-Nhi lên theo, ngồi kế Huệ-Ni và nói : « Chị thật là khôn-khéo vô cùn ! »

Xe chạy đâu đặng một khắc đồng-hồ, tới cồng Saint-Martin, ra ngoài thành-phố A-mỹ Nhi thấy xe ra khỏi thành Ba-Ri, mừng nói :

« Ra khỏi Ba-Ri rồi, không lo gì nữa ! »

Huệ-Ni cười nói : « Thế thì cái kế « hòa dụ nhơn nữ » đắc thành ! »

A-mỹ Nhi. — Phải, kế dụ dắc gái người đã thành, lại không có chút gì tàn-nhẫn.

Huệ Ni. — Ấy là chỗ đề sau, chẳng may tao có bị bắt, ra tòa tao đối cái mà xin châm-chước đó ; vì dụ dắc gái người thì có, chớ làm dữ bắt ngang cướp dọc thì không, đó bậu. »

Hai chị em nói chơi với nhau, cười dỡn với nhau trong xe, chớ ngoài tên đánh xe không nghe chi cả ; vì bánh xe vó ngựa trên đàng, nỗi tiếng om sòm che lấp. Thôi rồi Đăng-La, máu-thịt chia-lìa, cha con xa-cách !

CUỐN THỨ VI (cuốn chót)

HỒI THỨ I

Trộm khách-sang An-ti-Nga bị bắt,
Giắc mơ-màng Huệ-Ni ngộ cừu nhân.

Phần Huệ-Ni giả trai cùng em gái là A-mỹ-Nhi nhắm mắt đánh liều, nước chảy hoa trôi đất khách, đã đành canh khuya thân gái lộ hành, xin dẹp đỡ nhắc chuyện công-tử An-ti-Nga, từ nghe công-tước Mont-Cristo đứng giữa họ-đương khai chuyện sát-nhân, có thơ gởi cho Đăng-La trong túi, biết cơ gian dĩ lậu, công-cuộc dở dang, lên bước vô phòng trong, giấu mặt trốn đâu, mà cò bót tới vây nhà tìm-kiếm không ra, anh-hùng đâu mất.

Độc-giả còn nhớ, theo lời tôi đã nói, Công-tử lên bước vô phòng trong lánh mặt : mà phòng trong ấy là phòng nào ? Trong có hai phòng : một phòng làm chỗ chưng đồ trang-vật của Huệ-Ni về nhà chồng cho họ-đương xem ; còn một phòng nữa là phòng không có cửa trổ ra ngõ sau, đi không ai thấy. Muốn vào phòng không ấy phải đi ngang qua phòng đồ trang vật. Công-tử An-ti-Nga, tuy tuổi còn xuân, mà khôn lanh quỉ quyệt ; đã vậy lại còn có trí mà tiên liệu việc mình. Vì vậy nên, lúc lên bước vào trong, biết mình không thể ở, bèn ra tay, khi đi ngang phòng đồ đồ nữ trang, cắp lấy nhánh trâm nhận ngọc kim-cang của Huệ-Ni, đem theo đề hộ thân, rồi mới tuốt ra phòng ngoài thừa cơ lên bước. Ra khỏi dinh Đăng-La, Công-tử An-ti-Nga dâm đầu chạy như cạy chết. Chạy đi đâu ?

Nào ai biết An-ti-Nga chạy đi đâu ; duy biết lúc bất cập, An-ti-Nga, nhắm mắt chạy đùa, tới đâu hay đó, miễn khỏi tay Cò-bót là may. Chạy đâu đặng một khắc đồng-hồ, tới đàng Lafayette, mệt thở không ra hơi, An-ti-Nga mới ngừng, đứng lại day mặt nhìn tứ cố. Thấy mình ra khỏi thành Paris lại đứng giữa đồng không mông-quạnh, mới thầm nói : « May dữ a ! Nếu mình không lẹ trí, làm sao thoát khỏi tay ; bây giờ đây, mình đã ra khỏi vòng rồi, phải kiếm chốn lánh mình, tấm phang ti-tử ! » — Thầm nói vậy rồi, xảy thấy có một cỗ xe-đưa chạy tới dường như xe về chợ St Denis. An-ti-Nga bây giờ tôi muốn bỏ tên giả Công-tử An-ti-Nga mà kêu tên thiệt là Bi-nề-Điệc là thằng súc-sanh cho dễ nhớ — Bi-nề-Điệc mới kêu, xe quày ngừng lại. Bi-nề-Điệc hỏi :

« Ngựa mi còn khỏe không ?

Tên đánh-xe. — Sao không khỏe ! Cả ngày có chạy đi đâu hông mệt ! Thiệt suối quá ! Hồi sáng nầy xe mới bắt kế ra, gặp con bù-nhìn, làm trặt-trẹo ; nên nỗi cả ngày chạy đặng có bốn cuốt-xe. Cậu tính tiền xe mỗi ngày mười-quan, mà chạy đặng có bốn cuốt, bảy quan tiền, thêm hai cắt tiền «xuôi» nữa, bữa nay lỗ thấy cha, tiền đâu mà đập ! »

Bi nề-Điệc. — Không sao đâu ! Mầy gặp tao đây, sướng lắm ! Mầy muốn khỏi đập lỗ mà lại có lời hay không ?

Tên đánh xe. — Làm gì mà khỏi đập lỗ lại có lời ?

Bi-nề-Điệc. — Biết đâu ! Mà ngựa của mầy còn khỏe hay không đó chớ ?

Tên đánh xe. — Tôi nói trọn ngày nay nó có chạy bao nhiêu hông mệt. Cậu không tin, đề rồi lên xe nó chạy như bay cho cậu coi. Tưởng cho sức con thiên-lý-mã cũng không theo kịp. Mà cậu muốn đi đâu, xa hay gần ?

Bi nề-Điệc. — Tao muốn đi qua Louvres.

(Mai tiếp)

Một câu chuyện lạ ở nhà thương Huế

Mấy hôm nay đi đâu cũng nghe người ta hỏi câu chuyện lạ là bộ máy gió trăng ở nhà thương. Nếu muốn biết rõ thì lại càng cho câu chuyện ấy có lý thú.

Số là một cô khán hộ đã có chồng cũng là một thầy khán hộ ; một đêm kia cô có phiên gát tại nơi lầu quan. Đêm ấy cô cùng với một thầy thơ ký nọ đó hiện đang chữa bịnh tại nhà thương cùng nhau dùng cái phòng gát nơi lầu quan làm nơi mật-thất đặng vầy cuộc gió trăng. Sự ấy chẳng may giấu giếm không nhẹm để lọt vào tai chồng cô nên thầy mới vào nơi dò hẩn tiêu hao mới đinh bắt gian phu dâm phụ, song thầy lại muốn chuyện cho có chứng cớ phân minh nên thầy mới tìm đến một ông chủ khán hộ người Pháp cậy ông cùng đi bắt cuộc vô nghì ấy. Hai người vào rình trong lúc canh khuya thì nghe tiếng giỡn ở trong phòng ấy nhận quả thiệt tiếng vợ đang cười giỡn bảo gian phu rằng : « nên mở hết chữ cái máy gió trăng của mình mà chạy coi cái tốc-độ nó đến thế nào ». Lửa giận cháy phừng, xô cửa rược vào thì trông thấy bộ máy gió trăng đương chạy tốc-độ, chẳng may cản phải người quen nên gió dưới trăng trên, cái rời kim rụng, đứa gian phu mở cửa sổ vọt chạy còn bỏ lại một đôi giày, tưởng mình thoát được nạn rồi chạy xuống nhà bảo, sảng vào phòng một cô khán hộ khác mượn cô một đôi guốc và một quyền truyện rồi trở về chốn phòng bịnh của mình nằm, thì vừa gặp ông chủ khán hộ cùng thầy ấy ; ông bắt được khi bỏ giày đi guốc thì đã quả tang, tuy là thoát khỏi mà tang án vẫn sờ sờ.

Hiện nay sự ấy đã thấu đến tai quan trên là do bởi thầy khán-hộ chồng cô ấy làm đơn kiện cô về tội bất trinh rồi lại bắt phải nhân duyên li dị.

Ấy câu chuyện như thế mà lời đồn vang rằng bộ máy gió trăng, thật là một điều lạ thay.

Ở xứ nầy, chẳng có tòa sở nào dùng cả đờn-ông đờn-bà làm việc đông cho bằng tòa Y-chánh. Hằng ngày đêm có đến 4, 5 chục cô và thầy khán-hộ, cô đở, cùng nhau làm việc một nơi ; đến đêm lại, cô gát phòng nầy thầy gát phòng kia, thật là gần nhau như gió với trăng, như rơm với lửa, rồi lại thêm kẻ kia gần mực, người nọ gần đèn, nào là cười cợt phấn son, nào là chuyện trò bài bạc. Kẻ nên thì ít, người hư thì nhiều, lâu nay tưởng chẳng thiếu chi lúc đã xảy ra cái thói xằng xiên ấy song vì chưa có cái sỗ-nhơn gì mà cho đến nỗi tố lộ như chuyện ngày nay. Ôi, đem cái thói xấu mà lần với thói hay thì kẻ hay thường bị người ta nghi ngờ rằng xấu. Lâu nay các cô khán-hộ thường bị người ta gièm siểm chung rằng nhẹ giá chớ nào có ai rõ là « mía sâu có đốt nhà dột có nơi » đâu !

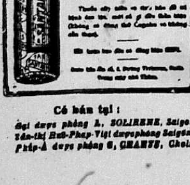

Có bán tại :

Đại dược phòng L. SOLIRENE, Saigon Tân-thị Huê-Pháp-Việt dược phòng Saigon, Pháp-Á dược phòng G. CHANTE, Cholon

THỂ-THAO

Ngày chúa nhựt 19 Mai 1929, tại sân Mayer có ba cuộc đấu cầu như sau nầy :

Trận đầu Distamy đá với Thudaumot B, khi đúng giờ giám-cuộc thổi tu-hít, thì coi lại bên Distamy chẳng có người nào hết, mà lại không cho Tổng cuộc hay, nên Giám-cuộc cho Thudaumot B ăn forfait, rồi chỉ được chơi chớ cho đúng giờ mới nghỉ. Kế trận thứ nhì là La Normalienne Sportive đá với Bienhoa Commerce, hàng ngũ hai bên sắp đặc như vầy :

« LA NORMALIENNE SPORTIVE »
Thể, Chi, Ngọc, Huệ,
Thái, Quan, Thắng,
Quới, Dậu,
Lại.

BIENHOA COMMERCE
Bi, Châu, Truyện, Điệc, Nghãnh,
Ôn-Vinh, Vi, Hoán,
Vân, Dậu,
Long.

Trận nầy coi khá lắm, bên Normal vì bị lúc nầy học trò phế học, nên có nhiều trò về xứ hết, còn lại tại Saigon chẳng bao nhiêu, nên mới đá có 10 người mà thôi, mới vô đá thì hai bên tranh nhau rất kịch-liệt, đâu đặng chừng 15 phút đồng hồ bên Bienhoa Commerce được banh đem xuống qua vừa khỏi hai tướng hậu tập của La Normalienne Sportive rồi chẳng còn ai, nên đá banh lọt vô gốc bên La Normalienne Sportive thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa sấp đá đá lại thì coi bên N. S. quyết gỡ lại nên đem banh xuống coi lanh lắm, thoạt qua thoạt lại chẳng bao lâu, bên N. S. đem banh xuống vây thành bên B. C. banh xẹt qua, xẹt lại lại đuổi bên N. S. liền đá banh thẳng vào cửa thành bên B. C. thua lại một bàn, (huề rồi).

Đem banh ra giữa sấp đá lại chẳng bao lâu kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại thì hai bên, ai cũng muốn thắng hết, nên đá coi khá hơn lúc đầu, song đến mãn giờ mà cũng không ai ăn ai được, nên phải đá thêm 10 phút nữa mà cũng không ai ăn ai được, kế mãn giờ. Thì đến trận thứ ba Khánh Hội với Govap. Giám cuộc thổi tu-hít thì thấy hai bên giàn banh ra như vầy :

KHANHHOI SPORT
Hai, Bàu, Phước, Anh, Thời,
Hưng, Ninh, Hồn,
Khiêm, Đình,
Nhiêu.

GOVAP SPORT
Đang, Yên, Lực, Phước, Tới,
Thao, Lâm, Tư,
Thành, Học,
Chiêu.

Hai bên đã giàng banh đàng hoàng kế nghe tiếng tu hít hiệp nhì, hai bên sáp chiến mới tranh nhau kịch liệt, banh qua lại luôn luôn, hết bên nầy sấm lấn bờ cỏi rồi kế bên kia, banh xẹt qua xẹt lại liền liền, thiệt kỳ phùng địch thủ. Hai bên mắng tranh nhau như vậy đặng chừng 15 phút đồng hồ, bên Govap được banh đem lên vây thành bên Khanh-hôi, đang con lộn xộn, banh xẹt qua xẹt lại trước cửa thành coi thật nguy cấp lắm, chẳng may cho Khanhhôi nên banh vàng trước mặt Phước, Phước liền tống banh lọt vào cửa thành bên Khanhhôi thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa sấp đá lại, bên Khanhhôi quyết gỡ lại nên chuyền banh coi hay lắm, nhưng mà vừa qua khỏi Lâm là tướng trung ương tiếp ứng của Govap, thì bị Học xốc tới lấn được banh cứu nguy được một lần, Học đá lên Lực liền chận banh giao qua cho Tới, Tới liền đá vào giữa Yên lược tới tống lọt vào lưới bên Khanhhôi thua 1 bàn nữa là 2 bàn.

Đem banh ra giữa sấp đá lại chẳng bao lâu kế tới nữa giờ đâu Nghỉ giải lao rồi đá lại thì coi bên Khanhhôi hay lắm, nhiều phen đem xuống nhưng mà gỡ cũng không đặng, còn bên Govap thì quyết thủ thắng, nên đá coi thật hay, còn chừng năm phút đồng hồ ai cũng tưởng không thể nào Khanhhôi gỡ đặng, nhưng mà nhờ dịp may, nên bên Govap liền rút hàng tiền đạo xuống lo thủ, nhờ vậy nên Khanhhôi bớt lo giữ địa phận mình liền tràn lên xâm lấn, banh qua phía Huê, Huê đá vào giữa Bàu lẹ cẳng đá banh lọt vào lưới bên Govap thua lại một bàn.

Đem banh ra giữa sấp đá lại, coi bên Govap ý thôi chí, nên luội đuội bị bên Khanhhôi vây thành nữa, banh đá ngay vào cửa thành, Học đội đầu ra, chẳng may Hưng bên Khanhhôi chạy lên kịp liền chận banh đá nhều vào giữa bên Chiêu bị chạy ra ngoài mà không kịp, nhưng mà có Tươi xuống nhảy đội đầu không tới nên banh lọt vào lưới bên Govap thua lại một bàn nữa là 2 à 2 (huề rồi).

Đem banh ra giữa sấp đá lại kế mãn giờ, không bên nào ăn bên nào được.

Kỳ nầy bên Khanhhoi thì có Huê, Hưng, Ninh, Hinh hay hơn hết, còn bên Govap thì Yên, Đăng, Tới, Thao, Tươi, Học, Chiêu hay hơn hết, còn kỳ dư thì tầm thường cả.

NGỌC-SƠN-AN

Thơ riêng

Cùng ông Ngô-ngọc-Ngàn tự Hồng-Châu, vắng tin bạn đã lâu, nay có việc cần gặp bạn. Vậy bạn ở đâu, gởi tin cho tôi biết. Cám ơn.

TRẦN-NHỰT-NGỰ dit NGỌC-TỬ
(Nát-sập).

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 21 Mai 1929.

GIÁ BẠC

	21-5	18-5
Nhà-nước	11F.85	11F.90
Ngân-hàng Đông-pháp	11 85	11 90
Banque Franco Chinoise	11 85	11 90
Banque de Saigon	11 85	11 90
Financ. Fse. et C	11 85	11 90
Hong-kong Shanghai	11 85	11 9)
Chartered Bank	11 85	11 90

MỄ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par picul de 68 k.	Par 100 k
Vinhlong	4$40	6$47
Gocông	4.56	6 72
Bai-xau	4.48	6 60
Baclieu	4 55	6.70
Gạo trắng thường	4 40	6.47
Namvian — Gạo trắng	4.45	6 54
Namvian — Gạo đỏ	4 00	5 80

Hoàn-hải Tân-văn

Một người đờn bà ở lần với dân khỉ

Có một người thổ nhân ở dãy núi Cameroun, thuộc quyền Anh, làm nghề săn voi. Ông xem thấy một đàn khỉ đang nhảy nhót trên các nhánh cây ở một cái rừng, thì nhắm con khỉ tầm thước cao lớn hơn cả đàn mà bắn. Nẩy súng vừa bập tích một cái, thì tiếng súng nổ, nhắm ngay con khỉ to kia, ngã lăn xuống chết tươi, ở gốc cây. Người săn vội vàng tới xem, thì giựt mình kinh sợ, vì đó chẳng phải là một con khỉ. mà lại là một người đàn-bà về dòng dỏi thổ nhân !...

Chàng thấy vậy sợ cuống lên, mới vội vàng chạy tới nơi quan địa phương hạt Victoria, thú tội mình đã ngộ sát. Các người có chức trách vội vàng đến điều tra và khám xét rất cẩn thận.

Song dầu xét đâu, làm thế nào, cũng không biết được căn cước người đàn bà ấy. Các làng các dân lân cận thì không có đâu mất đàn bà cả.

Kết cục người ta luận rằng : người đàn bà kia bị khỉ bắt đi từ bé, và có một con khỉ cái nuôi mãi cho đến lớn, cũng cùng giống khỉ cùng ăn chung ở lộn và đến bây giờ chẳng may bị một đạn súng vô tình của anh em đồng loại bắn trúng.

Nhà hầm làm sâu dưới đất những 80 từng

Có tin rằng : ở kinh thành Tokio nước Nhựt-bổn, người ta đang trù liệu xây một cái nhà lầu hầm xuống dưới đất, sâu những 80 tầng.

Nhà lầu nầy cũng có phòng giấy, có cửa hàng. Có thắp thứ khí riêng, và có quạt máy, cũng đủ như nhà chọc trời cao tám chín mươi từng, ở thành Nữu-ước Hoa-kỳ vậy.

Lại nghe tin rằng : vì ở nước Nhựt-bổn hay xảy ra cái nạn động đất, nên họ làm nhà ấy, là cốt ý cho khỏi hại vì động đất.

LOTERIE
DES ŒUVRES DE LA MUTUALITÉ

Tirage le 20 Mai 1929

LISTE DES NUMÉROS GAGNANTS

Le N° 37.269 gagne le **GROS LOT** 10.000 $
Le N° 26.216 gagne .... 5.000 $
Deux N°s 32.226 et 11.151 gagnent chacun 2.000 $

10 *Numéros suivants gagnent chacun* 1.000 $

23.390	67.979	17.880	08.570	82.673
20.472	66.425	85.968	91.156	13.837

16 *Numéros suivants gagnent chacun* 500 $

35.283	38.534	23.726	82.849	26.052	95.811	118.659	56.913
27.911	111.753	10.743	72.144	96.396	100.666	46.063	44.634

80 *Numéros suivants gagnent chacun* 100 $

08.608	25.142	88.909	48.196	80.422	50.256	14.064	23.480
60.758	110.214	37.911	31 260	106.495	35.421	99.439	50.276
48.025	93.351	108 689	24.080	80 128	119.967	10.544	111.291
101.427	41.300	26.149	67.762	107.900	78,698	16.389	90 947
96 435	81.984	42.512	48.170	99.001	39.163	114 141	41.248
56.842	102.119	39.177	114.029	83 756	77.869	88.814	69.570
105.801	57.479	16.402	36.999	84.372	107.732	25.905	45.104
50,036	73.214	84.636	105.434	28.938	29.050	34.977	43.011
4.762	117.340	55.982	119.138	80 037	18.713	72.362	17.974
65 384	66,028	30 381	106.083	77.613	80.953	81.579	99.749

100 *Numéros suivants gagnent chacun* 50 $

27.912	118 281	30.069	90.664	14.576	51.344	68.080	18.761
112.984	51.895	71 667	3.138	98 989	67 325	98.634	17.063
65.064	60.520	23.552	88.006	40.809	84.324	61.122	97.181
64 107	26 690	7 014	14.872	5.244	12.562	92.632	7.079
[illegible] 21	59.068	103.001	75.658	58 643	72.026	94.293	31.788
113.908	104 063	110.191	14.758	90.062	31.275	56.815	5 241
67 714	45.107	49.502	64 040	17.119	51.871	15.465	106.786
115.169	9.668	3 884	78.941	30.039	82.835	43.161	56 145
71.629	17.082	57.642	72.857	17.053	118.066	42.528	62.029
98 600	74.579	5.097	111.929	15.959	117.323	41.788	27 080
49.832	11.573	51.750	47.230	54.792	88.710	86.461	116.146
25.018	113.935	60.982	29.687	106.021	53.867		
40.180	31.019	95.928	75 272	97.717	73.940		

TIỆM BÁN HÀNG TƠ' LỤA

Vi-Thành

N° 24, Rue Daingai — SOCTRANG

Bổn hiệu có trữ đủ thứ hàng Tàu, hàng Bắc thảo, hàng Anglé, hàng Huê kỳ bổn hiệu thường bỏ hàng theo kiểu kim thời nên đặng lòng bạn hàng thích ý, lại có bán khăn thêu, khăn rút đủ kiểu, giày nón nói tắc một đều là tại bổn hiệu chẳng thiếu món chi, có bán sĩ và bán lẻ, nên mối hàng tới lui liền liền, và vào ra thông thả, dã vậy mà bổn hiệu cốt chiều mối hàng, nên giá cả bổn hiệu tính rẻ hơn các chỗ, nên xin quí bà, quí cô, cần dùng món chi mau đến bổn hiệu, thì bổn hiệu lấy làm trọng tiếp.

Chủ nhơn cẩn cáo

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạn vốn **250.000** *ngàn đồng*

Tình trạng của Công-ty hôm 31 Avril 1929

Tiền ở tủ Hội	$: 7.385.16	Vốn của Công-ty	$: 250.000.—
Bạc gởi ở Ngân-hàng Saigon và bên Pháp	110.718.25	Tiền dự-trữ và tiền lời tính tới 31/12/1928	30.708.63
Giấy Quốc trái và Phiếu đề cầm cố	377.843.12	Tiền dự trữ của người giúp việc cho Hội	909.63
Tiền cho vay có đồ bảo-chứng-biện tại	170.041.00	Tiền của bá tánh gởi	370.678.07
Bàn ghế của Công-ty	5.240.80	Tiền lời (1)	32.294.87
Chi phí các việc	5.552.07	Tiền lời về mua bán bạc ngoại quốc (1)	895.44
Đủ thứ sổ	14.713.59	Tiền huê hồng	214 39
		Đủ thứ sổ	5.792.96
	$: 691.493.99		$: 691.493.99

(1) Số trong sổ « Tiền Lời » và « Tiền lời về mua bán bạc ngoại-quốc » chưa phải là số thiệt thọ. Tới kỳ làm sổ mãn năm 30 Juin 1929, mấy số nầy mới tính ra số thật đúng.

Hãy thử rồi sẽ biết

*Thuở giờ có người chưa có dịp đến mua hột-xoàn nơi tiệm ông Hội-đồng **François** Sự, 68, Bd. Bonard, hãy đến mua thử, chớ nghe lời mấy người họ cũng bán, họ biết ông **François** Sự bán rẻ nên kiếm chuyện đồn là mắt, cho quí vị sợ mà không đến đề mua của họ.*

Tôi đến tiệm ông Hội-đồng mua được bớt giá nhiều và rẻ lắm, hột tin ròng ; nên đề lời khen kẻo đồng thời đi đâu mua mắt và không đáng tin cậy.

TRẦN-VĂN-VIÊN
Điền-chủ ở Baclieu

Cám ơn ông Trần-văn-Viên đề lời quá đáng, tôi nguyện theo lời ông mà thi thố với đồng bào và xin dùng thơ ông làm lời giới thiệu.

François Sự

P. S. — Còn cây cũ chắc lắm gạch bề và sắt v. v. bán hạ re lắm cũng hỏi ông François Sự, 68, Bd. Bonnard.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Meinam** *ở Pháp sẽ đến lối 30 Mai.*
Chiếc **Mailhol** *ở Pháp sẽ đến lối 19 Mai.*
Chiếc **Amboise** *ở Pháp sẽ đến bữa 24 Mai.*
Chiếc **Metzinger** *ở Pháp sẽ đến lối 28 Mai.*
Chiếc **Linois** *ở Pháp sẽ đến lối 20 Mai.*
Chiếc **Cap Padaran** *ở Tonkin sẽ đến lối 27 Mai.*
Chiếc **Dupleix** *ở Tonkin sẽ đến lối 29 Mai.*
Chiếc **de la Tour** *ở Tonkin sẽ đến lối 31 Mai.*
Chiếc **Claude Chappe** *ở Tonkin sẽ đến lối 26 Mai.*
Chiec **d'Artagnan** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến lối 24 Mai.*

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **de la Tour** *sẽ chạy Pháp lối 5 Juin.*
Chiếc **Dupleix** *sẽ chạy Pháp lối 2 Juin.*
Chiếc **d'Artagnan** *sẽ chạy Pháp lối 27 Mai.*
Chiếc **Cap Padaran** *sẽ chạy Pháp lối 1er Juin.*
Chiếc **Merlin** *sẽ chạy Tonkin bữa 19 Mai.*
Chiếc **Amboise** *sẽ chạy Tonkin lối 27 Mai.*
Chiếc **Linois** *sẽ chạy Tonkin lối 25 Mai.*
Chiếc **Mailhol** *sẽ chạy Tonkin lối 22 Mai.*
Chiec **Ambuise** *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 28 Mai.*
Chiec **Métzinger** *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 1er Juin.*
Chiếc **Roume** *sẽ chạy Singapore bữa 20 Mai.*

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất dùng ở trong các thuộc-địa Đại-pháp.
Gửi bán ở các hàng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

QUÍ VỊ MUỐN

Đi chơi khắp bầu trời mà chỉ tốn có nửa đồng bạc.

Thì xin hãy xem quyển :

Rượt theo vòng trái đất

Du-phương tiểu-thuyết của

DẦN-NẶNG *viết : Ngộ và hữu ích.*

Xin do nơi M. Nguyễn-hữu-Dận thợ nấu Xàbong thơm **NGUYỄN-HỮU** ở Cầu-nhiễm (Cantho) xuất bản.

Phân làm 2 quyển. Mỗi quyển dày 52 trương ; trọn bộ giá có **0$50.**

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocông -:- CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu **VẠN-HÒA** *nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ* **CHOLON.**

Vải để nhãn « Con cá Kim-Ngư xanh » *thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai cũng đều rõ biết.*

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trổ phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bở như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tám thứ vải đen đều để nhãn hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA *và* HIỆP MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức viền của bổn-hiệu đặng mà thủ lợi và cho chư quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu. Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn hiệu thì phải nhìn cho kỹ ra hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1° — 3 con cá Kim-Ngư 3 màu	2° — 2 con cá Kim-Ngư 2 màu
3° — 1 con cá Kim Ngư xanh	4° — Vạn Hòa con gà trống
5° — Vạn xuân Long xe lửa	6° — Vạn Hòa chiếc tàu
7° — Vạn-xuân Long bươm bướm	8° — Hiệp-Mậu con ngựa đua

Téléphone: 702. VẠN-HÒA Kính khải.

HỠI ĐỒNG-BÀO NAM-VIỆT

Ai là có lòng thương nước Việt Nam! ai mà có chí lo cho hậu vận nước nhà! Thế nào cũng phải xem:

PHỤ-NỮ TÂN-VĂN

Số 3 ra ngày 16 Mai 1929

Có những bài:

1) *Phụ-nữ Việt-Nam lập học bổng cho học trò nghèo đi du học*
2) *Tài gái nhà Nam.*
3) *Ý kiến của chúng tôi đối với thời sự.*
4) *Bài trả lời của ông* NGUYỄN-VĂN-BÁ *chủ bút báo Thần-Chung.*
5) *Văn-Học của ông* PHAN-KHÔI *soạn.*
6) *Bài đáp về cuộc thi truyện Túy Kiều.*
7) *Văn-Uyển.*
8) *Bức thơ viết bằng nước mắt.*
9) *Thể lệ về việc lập học-bổng cho học-trò nghèo.*
10) *Gia-Chánh.*
11) *Phụ-Nữ vệ sanh của ông Docteur Đôn.*
12) *Việt trong nước.*
13) *Thơ gởi cho bạn.*
14) *Du ký sang tây.*
15) *Tiểu-thuyết* « VÌ-NGHĨA VÌ TÌNH » *của ông* HỒ BIỂU-CHÁNH *soạn.*
16) *Phần Nhi Đồng có nhiều bài có ích lắm.*
17) *Bảng danh các ân-nhơn của Việt-Nam Phụ-Nữ học.*

V.. V..

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

THIỆN ÁC ĐÁO ĐẦU

Tác giả: TRẦN-QUANG-TƯỜNG (Vinhlong)

(Tiếp theo)

— Theo ý thầy cái thằng bị bắn đó là ai?

— Tôi dám quả quyết rằng thằng đó là Mạc-thiên-Hùng.

— Sao mà thầy dám chắc.

— Mạc-thiên-Hùng có tánh can đảm lắm, khi lấy bạc xong rồi đi ra, gặp mấy người lính thì khó bề mà khiên bạc ra nên nó mới tính leo lên nóc nhà bắn xuống đặng cho mấy người lính chạy vô cho bọn nó chạy. Mạc-thiên-Hùng chưa kịp xuống kế tôi và ông tới, bởi vậy nó lấp ló ở trên chỗ chưa dám xuống. Bởi vậy nên mới bị một người lính thấy và tôi thấy nữa, và bị tôi bắn. Theo cái vủng máu mà đọng lại trên máy nhà thì Mạc-thiên-Hùng bị đạn nặng lắm. Vậy để mai sáng nầy tôi với ngài lại đó kiếm tìm cho thật kỹ thì ắc có lẽ mình sẽ gặp Mạc-thiên-Hùng ».

Sáng hôm sau ông Vilson đem xe lại nhà Anh-Tuấn rước Anh-Tuấn rồi cùng nhau đi lại nhà lảo Hồng-Sạch. Mấy người lính cũng còn canh gát nội đêm đó chẳng thấy một bóng ai. Ông Vilson và Anh-Tuấn đã ngả lòng vừa muốn đứng dậy ra về, một mũi tên ở đâu bắn vào ghim vô nón casque của ông Vilson, ông giựt mình lấy nón xuống gỡ mũi tên ra coi, sau lái mũi tên cũng có ghim một cái thơ:

« Ai là người bắn Đại-ca của ta? Trong hai người đây nếu không phải lão Vilson thì Anh-Tuấn bắn Đại ca ta trọng binh. Vậy hai người phải ráng mà giữ mình, cái bàn tay của đảng Phi-Long dài lắm có thể trả thù rất dễ ».

Ông Vilson coi thơ rồi mới phục tài Anh-Tuấn đoán trước kẻ bị bắn là chủ đảng Phi-Long. Ông coi cái thơ rồi thì lo giùm cái tánh mạng của Anh-Tuấn vì bọn Phi Long hay giữ lời nói, nên ngài nói với Anh-Tuấn: Xin thầy phải ráng mà giữ mình chớ bọn Phi-Long nó đã hăm thầy như vậy thì tôi e cho thầy khó tránh.

— Ối có bại gì, cái thằng mà bắn cái thơ nầy không có gan ruột mà làm y như lời của nó nói. Vì nó thấy chủ tướng nó bị đạn nặng nên nó nóng lòng mà làm bậy vậy thôi.

— Ủy thầy đừng nói vậy, phải cẩn thận trước tốt hơn.

Hai người đồng lên xe mà về.

Tối hôm đó vào khoản chín giờ, cái chuồng ngựa của lảo Hồng-Sạch khi không vùng phát cháy lên, sợ lửa táp tới nhà nên 20 người lính đều áp ra chửa lửa. Nghe tin đó Anh-Tuấn và ông Vilson đồng lên xe chạy đến nhà lảo Hồng-Sạch. Lửa tàng rồi Anh-Tuấn liền cho mấy người lính đi về hết, ông Vilson thấy vậy mới hỏi: « Ủa sao thầy cho mấy người lính về hết đi?

— Ở đây mà làm gì.

— Mạc-thiên-Hùng nó chưa thoát khỏi mà.

— Nó đã đi xa rồi.

— Sao mà thấy biết?

— Bọn nó thấy lính canh gát nghiêm nhặt, nên đốt chuồng ngựa đặng nội nhà và lính phải chạy lại đó mà tiếp cứu đặng cho bọn nó dễ bề tẩu thoát.

Anh-Tuấn nói rồi liền giắc ông Vilson đi ra chỗ đám lửa tàng mà coi. Cái chuồng ngựa ở cách cái nhà lối 20 thước, đi lại chuồng ngựa phải đi ngang qua một cái nhà ngói củ gần sập. Anh-Tuấn dòm cái nhà một hồi rồi đi lại gần mà coi. Ông Vilson thấy vậy mới hỏi: Thầy muốn coi cái gì đó?

— Tôi vừa mới thấy trong nhà nầy có bóng đèn nháng sáng.

— Thiệt không?

— Tôi đã thấy rõ ràng mà!

Ông Vilson liền kêu kẻ ở của lảo Hồng-Sạch lại mở cửa nhà đó ra. Anh-Tuấn và ông Vilson bước vô nhà thì thấy trong nhà chẳng có bàn ghế chi hết, dưới gạch thì đầy những bụi. Anh-Tuấn mới chỉ cho ông Vilson coi những dấu cẳng đi ở dưới gạch, ông Vilson thấy vậy lấy làm lạ nên nói: Có những dấu cẳng tại đây thì là việc đáng nghi lắm, mà những dấu cẳng đó của ai? Nếu nói của bọn Phi-Long thì không được, vì bọn nó vô ngả nào, ra ngả nào? Ông Vilson day lại hỏi kẻ ở của ông Hồng-Sạch: « Vậy chớ cái nhà nầy có khi nào mở không? »

— Không, chủ tôi thấy củ quá nên hai ba năm nay bỏ thì nó đó, cho nên gần sập rồi.

Anh-Tuấn đi theo dấu cẳng một lát thì hết dấu, chàng lấy làm lạ nên ngó cùng bốn phía mà coi. Một hồi cặp mắt Anh-Tuấn lại gặp một khúc đèn cầy bỏ dựa vách. chàng cúi xuống lượm lên coi thì ở dưới vách tường lại có vết đèn cầy nhểu tại đó. Anh-Tuấn mới lần lần theo vách mà kiếm thì lại gặp một cái nắp đậy một cái miệng hầm nhưng vì bị bụi lấp nên không thấy rỏ, Anh-Tuấn kêu ông Vilson lại và biểu người cạy cái nắp đó lên, ở dưới hầm lại có một cái thang, một người cầm đèn đi trước, Anh-Tuấn và ông Vilson hờm súng đi theo sau. Xuống tới đất đi một đỗi thì thấy nào là ve không, tàng thuốc xi-gà, ruột bánh mì, xương gà đầy dưới gạch. Người ở của ông Hồng-Sạch thấy vậy thì nói: « Cái nầy kỳ quái thật, cái nhà nầy đã bỏ 2, 3 năm nay mà ai lại xuống đây ăn uống kìa, chắc là ma ». Anh-Tuấn mới chỉ cho ông Vilson coi một đống bông gòn và băn (bande) đầy máu và nói: « Từ hôm Mạc-thiên-Hùng bị đạn tới nay thì lâu-la của nó vô ra và rước thầy thuốc lại đây mà chửa bịnh cho nó, vì bịnh nặng nên nó không có đi được. Hôm nay nó một là đã mạnh rồi, hai là vừa bớt nên nó mới cho bọn nó phóng hỏa chuồng ngựa đặng ai nấy đều mắc lo chữa lửa thì nó dời chủ đảng nó đi.

(Mai tiếp)

Hãy hút thuốc

JOB

MUỐN BÁN

Một bộ ghế salon theo kiểu Louis XV, bao gấm thếp vàng, còn tốt đẹp lắm.

Quí vị nào muốn mua xin do nơi Bổn-quán mà thương nghị.

Compagnie Annamite d'assurance-automobiles

Công-ty hữu hạn đương trù lập vốn 200 ngàn đồng bạc

ĐIỀU-LỆ DỰ-ĐỊNH đã lập ở Phòng văn quan Chưởng-khế E. Fays, ở Saigon

Những điều đại-khái theo luật buộc đã đăng trong Đông Pháp Công-Báo (J.O.) N°. 10 bữa 2 Février 1929.

Vốn của Công-ty $ 200 000. chia ra làm 400 cổ-phần, mỗi phần là $. 500.—

Một góc tư trong mỗi cổ-phần nghĩa là $: 125.— phải đóng lúc chịu hùn.

Khởi sự thâu tiền hùn kể từ bữa 1er Mars 1929.

Bạc đóng hùn và giấy xin hùn vô Công-ty mới lập đây gởi thẳng cho Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG *(Société Annamite de Crédit) ở số 54 đường Pellerin, Saigon; Công-ty nầy sẵn lòng mà chỉ rõ thêm về Hội đương trù lập đây.*

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Cầu-kho đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục-soan lãng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt ròng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80.— Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (ba lãng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (ba lãng đen huyền không trổ không đổ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiện nghĩa phải lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay, nếu ai muốn mua bất câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thể nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Thuốc Pink

Bà Lucie Merly là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink là lại đỏ da thắm thịt. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Bà Merly ở phố Bourget tỉnh Cazens-sur-Garonne viết rằng:

« Tôi xin cám tạ ngài về cái công-hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một ngày một xanh, công việc đều nản hết; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như lúc bình thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công-hiệu bằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, khác nào như dục cái sinh khí trong người lên. Vì vậy cho nên thuốc nầy trị được bệnh xanh xao, suy huyết, suy não (hảo người) thiếu lực, đau dạ dày, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang lớn, đàn bà đứng tuổi và hết kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

DẦU HÔI MÕ-NEO

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu **Mõ-Neo « Le Pétrole Ancre »** của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** mà dùng. Dầu nầy thắp ít hao đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là tốt nhứt hạng trong **toàn cầu.**

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco Asiatique des Pétroles
Đều có bán các thứ dầu hôi nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn bỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco - Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 4, Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE-HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 928 1
Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN DẦU SĂNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về-việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Huê Lái-thiêu, nước mắm Liên-Thành, nước mắm hòn Phú-quốc. *(ình 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên thời *rất thần hiệu*, dầu Cù-là, Bột Long xuyên, Savon Hảo-vĩnh, bánh Quốc Nữ, mứt gừng *vân vân....*

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp. Ắt được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG
98, Rue Lagrandière
Téléphone 886

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mầu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

GIÁ MỖI CUỐN LÀ....... **1$80**

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bởi có đồng bào hiểu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cám ơn.

Bánh Bông-lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua tại hảng Bánh Quốc-Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, *đường Pellerin.* **— SAIGON**

Dây thép nói số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi vô sổ « TIẾT KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ nầy để cho người tiện tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo lãnh và có đồ bảo chứng hiện tại đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quí đồng bào biết rõ về công việc nhà Ngân hàng hay là bán buôn.

Qui ông:

HUYNH DINH KHIEM, Phủ-hàm, ở Gocông, *Danh dự Hội-trưởng,*
TRAN-TRINH-TRACH, Hội đồng Hội-nghị tư, ở Bacliêu, *Chánh Hội-trưởng,*
NGUYEN-VAN-CUA, Chủ nhà-in, *Phó Hội-trưởng,*
NGUYEN-TAN-VAN, Nghiệp-chủ, ở Saigon, *Quản-lý Hạnh-sự.*

TIỂU-THUYẾT

« *Chát phận linh đinh* » cuốn thứ nhứt của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản,

Giá mỗi cuốn .... 0$45

Mua sỉ về bán lại có huê-hồng, Xin gởi thơ cho M Nguyễn-khắc-Nương, Chủ nhiệm nhà in « Nguyen Khắc 107, Rue La Grandière.

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin do nơi nhà số 282, Boulevard Bonnard, Saigon

Bịnh như phong-tầu, Bịnh nhiệc gân, đau lắt-léo
Bịnh trái-xé, bịnh nhứt trong gân cốt đau mình mẩy

Thuốc trị khử nước đái tang đọc trong sạch
Thuốc trị lành bịnh nhiệc quến nhứt gân, lắt-léo
Thuốc trị hết bịnh hư phong-tầu, và hết đau mình.

... duy có uống thuốc

URAZINE

... ... miếng cũng là viêng hột tang ra bọt
Có bán cùng các nhà bán thuốc

Thuốc **Urazine** chế luyện tại hảng
USINES du RHONE
thì đủ biết cho chắc là thuốc hay tốt.

Bá-Hiệp

Galvanoplastie - Lunetterie
186, rue des Marins—CHOLON

Bổn-hiệu mới lập ở đường Marins, số 186 Cholon có rước thợ ở bên Mỹ-Quốc qua đặng tạo chế các món đồ xi vàng, xi bạc, xi đồng, xi nickel vân vân..... và có bán các món đồ xi bạc như là: **đèn để bàn viết, chén bạc** về cuộc đãi tiệc, **bình bông, khuôn hình, đồ vật,** để làm kỷ niệm, và nhiều món đồ vật dụng trong nhà, rất tốt và rất tinh xảo.

Bổn-hiệu cũng có người thiện nghệ coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc để mài kiến vệ-sanh cho hiệp nhãn. Như là kiến cận thị, viễn thị, kiến mát. Vì con mắt là đều cần nhứt của con người, nếu không coi kỷ lưỡng thì phải sợ hại về sau.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trể Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue *Lucien Mossard*,
SAIGON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chổ trử bán Rue de **Canton N° 47 Cholon**
Tiệm ngánh Rue de Praire N° 96 **Pnom-Penh**

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

*Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí **nghiệm rồi bảo không có** sự độc địa chi trong thuốc cả.*

*Trăm sự thạnh suy cũng bởi tại nơi **dân mạnh hay là yếu**, ... nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng **khí huyết làm cho** cứ trong nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẻ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gấp mà lo xét cho **hết sức chớ nên chậm** trể phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đây trong thế-giới đã mở mang muôn việc cũng phải lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *là thiệt rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.*

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi, vậy uống luôn thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thể nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chít máu nhiều trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nửa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một yến giơ lên thử coi sức mạnh dường nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm hử vật ấy giơ lên như không biết rằng, vậy thì phải biết thuốc* **Huyết-Trung-Bửu** *nầy làm cho mình mạnh mẻ là bao nhiêu.*

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần khí đầy đủ ca hát hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *rất hay và quí báu là dường nào.*

Còn người huyết hư bước đi xa không được nửa dặm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham dâm dục thái quá thì tạn thận đã kém suy thì thần nguơn lạnh, uống thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *sáu bảy bữa thì thêm tinh thần lại và ấm hơi tinh khí bởi nhờ máu mà ra hể phát huyết thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.*

Lại còn thí nghiệm người vú ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người vú có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đờn-bà đường giáp tháng khi bầm, khi dợt, khi trồi, khi sục, làm đau bụng hoặc rong kinh làm băng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết xấu trở nên đỏ tươi và đúng ngày không đau bụng còn uống luôn mỗi tháng chẳng hề trồi sục những đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thêm phần hư rất quí báu là dường nào.*

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngôi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ bảy tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc **Huyết Trung-Bửu** *1 muỗn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước lạnh thì trở nên mạnh mẻ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đều đủ đến già nó không hay đau đớn.*

Một người đờn-bà đường kinh đúng hoặc khi trồi khi sục hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai, còn những người đờn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắng và sức có mạnh, ... ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đờn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẻ, còn người đờn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên, tại can hỏa hừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc **Huyết-Trung-Bửu** *thì huyết tốt lại, cang hỏa chẳng hừng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.*

Còn người tuổi trẻ ngôi tiên thiên ... kém sanh ra ... mặt vàng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lổng đầu gối tay chơn yếu đuối phải lúc tan canh và tạn thận suy kém và lưng cái óc làm ra lổ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẻ, và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành vóc, con người rất nên xin đẹp.

Một người già cả khi huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại, có sức mạnh da thịt hết dùng, thường ngày thêm sức già trở nên trẻ.

Cách dùng: *Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗng ăn súp, vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.*

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

QUẢC *Manufacture de Tabacs* **HÓA**
NAM-KỲ TRUNG-HUỀ YÊN-THẢO CÔNG-TY
214-224, quai de Belgique -:- SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ... Nam minh quan cố. Bổn hảng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin ... ... hạ cố cho chúng tôi tấn ... chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.

AI LÀ NGƯỜI
KÉM HUYẾT, BẠI-DƯƠNG
KIỆT-LỰC

Ai là người trí não suy đồi ... mệt ... kém ngủ, kém trí ký-ức, kém nghị lực đi, đến nỗi thành ra một người vô dụng?

ELIXIR ZIDAL

là thuốc bổ đào mỹ tủy, làm cho óc suy đồi hoàn lại như cũ, làm cho tinh thần phấn khởi, sức lực dồi dào, thực làm cho người ốm tái-sinh lại.

Nhà chế-tạo:
Bác-sỹ SALLES, 11, Boul. de Strasbourg, PARIS
Có bán ở các hiệu thuốc tây

Tự hãng chế tạo bán thẳng ra cho người ngoài
Lợi được chắc 50 phần trăm
nếu mua ngay tại hãng chúng tôi

NI D'ELBEUF

bán lẻ tính theo giá tại hãng
Lãnh may áo quần theo thước tấc
bằng **NI D'ELBEUF** *giá từ 129 quan và bằng bố trắng giá từ 95 quan*
Đồ bận không thấm nước
may theo thước tất người đo *giá từ 119 quan (ai mua đồ từ 200 quan sắp lên thì cho không tính tiền).*
SÁCH MỤC-LỤC CÓ HÌNH *và kiểu áo sơ-mi, bố, vãi, ai và cách dạy lấy thước tấc một mình, khỏi sợ lộn và cũng chắc như một người thợ may nghề vậy.* — Ai xin hãng gởi **cho không tính tiền và cũng không buộc điều chi hết.**
Có hình riêng văn ốc theo ni các ngài đo, nên cách thử áo của Bổn hảng chắc chắn không khác gì là các ngài đến bận thử tại hảng.
Hỏi xin kiểu vải hiệu «*AÉRONAUTE*» **và** «*AÉRONAUTIQUE*».
(Bté Dep) để may áo sơ-mi, đồ bận thường và drap giường.
Hàng của Bổn hảng bán đều tính tiền quan Langsa và có facture **bảo kiết.** **Món nào** *không vừa ý; Bổn-hãng lấy lại và hườn tiền đủ cho các ngài.*
Viết thơ cho: «*Etablissements* La Mondiale» **PICARD PAGEOT & Cie.**
Manufacturiers a **ELBEUF** *(S. I.) France — Sáng lập từ năm 1880.*
Cần dùng người thay mặt trong các tỉnh thành lớn.

MẤY KHI MÀ CÓ

1 Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2 Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một-trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triêm hoa, tỉnh Tayninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa cải, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard, n° 13 Saigon mà thương nghị.

Garage Tứ-Hữu

N° 88, rue Legrand de la Liraye
Dakao-Saigon

TÉLÉPHONE N°......

Hảng Tứ-Hữu sửa xe-hơi đủ các thứ máy.
Lợp muôi, may nệm, áo nệm, màng
Sơn xe đủ màu, đóng thùng xe.
Sửa đèn. Bán đồ phụ tùng.
Công việc làm mau và kỹ lưỡng.
Giá rẻ. Thợ máy thiệt khéo.
Hảng lập trường dạy Chauffeurs và dạy học máy. **Lảnh soát đến thi đậu** có bằng cấp.
Xin đồng-bào chiếu cố.

NGUYỄN ĐÌNH-TRỊ
NGUYỄN-MINH-CHIẾU
và công ty

Kính cùng quí vị đặng rõ: ĐẠI ÍCH tại đại-lộ Tổng đốc-Phương số 29, Cholon là một nhà ... rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu D. I. C. MALBROUCH AUTOMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đủ kiểu treo và để bàn rất tiện, sáng khôngthiệu đèn nào sánh kịp.

Trữ: Đủ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải mui xe-kéo, xe hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân, **(contre remboursement).** *Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.*

Chủ-nhân kính cáo.
ĐẠI-ÍCH.
29, Boulevard Tổng đốc-Phương. — CHOLON.

Feuilleton N° 240

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七 俠 五 義

HỒI THỨ SÁU MƯƠI LĂM

Trộm chồn đăng Hoa-Điệp đã bị bắt,
Cừu ác-tặc Trương-Hoa cõng chạy dông.

(Tiếp theo)

Nói rồi liền dắc nhau chạy tuốt lên lầu; thấy Ngô-Thăng đầu nằm một nơi, mình nằm một ngả, còn tên ăn trộm đã đi đâu mất là tự bao giờ rồi. Chủ-quản thấy vậy liền vội vã chạy đi báo cho viên-ngoại hay.

Viên-ngoại nghe nói, liền thức dậy hỏi rõ đầu đuôi, rồi cũng không biết nói làm sao; duy có chờ cho trời sáng, rồi đem hết những tình tiết mà mình bắt được một tên cường-đạo là Hoa-hồ-Điệp làm sao; sắp đặt người gìn giữ cách nào; rồi làm sao mà bọn canh-phu bị giết, cường-đạo trốn khỏi; nhứt nhứt tả hết rõ ràng mà báo bẩm cho quan huyện sở tại hay.

Ấy là lời của Phùng-Thất đi thám dọ đã rõ ràng mà thuật lại. Ai nấy nghe rồi, bèn tính với nhau để chờ Tương-Bình đến cho đủ mặt rồi sẽ liệu bề khác.

Tối lại đêm ấy Tương-Bình mới đến, mấy anh em gặp nhau thảy đều mừng rỡ, rồi mới đem việc Hoa-Điệp mà thuật lại cho Tương-Bình nghe.

Tương-Bình nói: « Nước thì cứ theo giòng mà chảy, còn cây thì do theo gốc; ấy là lẽ tự nhiên; nay nó đã đầu vào Đặng-gia-bảo, thì mình cũng cứ đến đó mà tìm nó, chớ biết sao bây giờ. Vậy để sáng mai nầy tôi phải đến tại Đặng-gia-bảo mà dọ thử một phen; nếu đến lúc đó đèn mà chẳng có tôi về, thì chừng ấy mấy anh hãy chịu nhọc đến đó mà tiếp tôi. »

Ai nấy cũng y lời, rồi vầy nhau lại ăn cơm uống rượu với nhau. Ăn uống xong rồi, mới phân nhau đi nghỉ.

Sáng ra bữa sau, Tương-Bình cũng cứ ăn mặc như ông Đạo sĩ, rồi nhắm đường tuốt đến Đặng-gia-bảo.

Chẳng dè ngày ấy chánh là ngày lễ sanh-nhựt của Đặng-Xa, Tương-Bình vừa đến trước cửa, lại gặp lúc Đặng-Xa với Hoa-Điệp vừa đưa một người khách ra Nguyên người ấy chánh là Hoa-thái-tuế Trương-Hoa, nhơn đêm nọ cứu được Hoa-Điệp rồi nghe Hoa-Điệp nói chuyện lại rằng mới đây tại Bá-vương-trang Mã-Cường đã giao hảo với Tương-đương thiệt là cực kỳ thân mật; ý muốn rủ Đặng-Xa đồng đi với mình đến đó mà làm quen.

Đặng-Xa nghe nói mừng rỡ chẳng cùng, liền khiến Hoa-Điệp viết một phong thơ, rồi sai Trương-Hoa đem đi.

Khi đưa ra tới cửa, Hoa-Điệp liếc thấy Tương-Bình thì trong lòng phát nghi, bèn nói nhỏ với Đặng-Xa rằng: « Đặng-đại-ca, hãy kêu lão đạo-sĩ ấy vào thẳng trong nầy, vì em có cần dùng một chuyện. » Đặng-Xa liền khiến gia-đinh, kêu ông đạo-sĩ ấy đi thẳng vào nhà trong.

Tương-Bình bèn theo tên gia-đinh nọ, đi vào tới cửa, ngó thấy Đặng-Xa và Hoa-Xung đương ngồi trên cao; Tương-Bình bèn bước lên trên thềm, để đồ chuông mõ và tấm chiếu bài xuống rồi cúi đầu làm lễ và nói rằng: « Chẳng hay Thí-chủ dạy đòi bần-đạo vào đây có đều chi dạy bảo? »

Hoa-Điệp nói: « Để ta hỏi mi đã, vậy chớ mi tên họ là gì? »

Tương Bình nói: « Bần-đạo họ Trương. »

Hoa-Điệp lại hỏi: « Mi đi tu tự hồi còn nhỏ, hay là nửa chừng rồi mi mới đi tu? Hay là mi cố ý giả dạng làm một tên đạo-sĩ, đặng đi dọ dẫm việc gì đây chăng?? Hãy nói thiệt đi cho mau. »

Đặng-Xa liền hỏi Hoa-Xung rằng: « Hiền-đệ có ý chi mà hỏi như vậy? »

Hoa-Xung nói: « Đại-ca có chỗ chưa rõ, nhơn lúc ở tại Thiết-lãnh-quang, em có bị người đánh lén, thiếu chút nữa mà tánh mạng chẳng còn; nơi dưới bóng trăng, tuy em thấy không được mấy rõ, chớ em thấy người ấy đã ốm mà lại thấp, song hẳn đi đứng lanh lợi, có hơi mườn tượng giống lão đạo nầy; nên em phải tra vấn va cho rõ. »

Lúc ấy Tương-Bình nghe Hoa-Điệp nói trúng chứng bịnh của mình thì khen thầm rằng: « Thằng quỉ hó nầy thiệt nhãn lực của nó chẳng phải tầm thường, ta phải lưu thần mới được. » Nghĩ như vậy rồi mới nói rằng: « Bần đạo nhơn vì nhà nghèo khó không thể làm ăn, nên nửa chừng tôi phải đi tu, và cũng nhờ có coi quẻ mà kiếm tiền nuôi miệng vậy thôi, chớ bần đạo nầy có biết đi dọ thám việc gì ở đâu mà viên-ngoại nói oan cho bần-đạo. »

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN VĂN THIỆT
13, Rue Lucien Mossard.— SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ.
Saigon le 28 mai 1929.

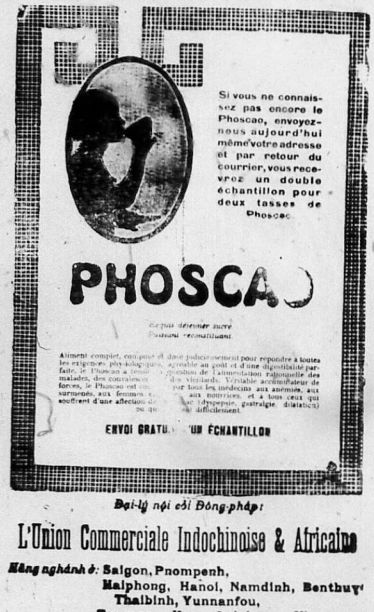

Đại-lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: **Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuỷ Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Khatrang Donghoi, Thuxa.**

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Dờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên kỹ

G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn

PARIS, 32, Rue de Grenelle

Bán ở các hiệu thuốc

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm nghánh ở tại Nam-kỳ Cholon, Đường Canton — Môn bài 47,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dùng đến ắt hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhất vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sưng, lại huyết, ho lao ho lần, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao nhiệt, tắc tiếng, lỗi tức, sác hàng hoặc lớn tuổi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đã dùng đến thuốc nầy thì đáng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràn ý lẽ một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng nơi tóa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ bỉ thạm tâm chế thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp ve, tea, nhãn dồng hịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lanh ma gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trên đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giọt đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ bảo ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là. . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40

TÌNH SỬ

Dịch chuyện Tàu

HỒI THỨ CHÍN

Tình ảo

(tiếp theo)

Quyên Quyên

Chàng Mộc-Sanh tự là Nguyên-kinh, vốn là một tay học giỏi, khi chàng ho nghiệp tại trường Đại-học, mấy nghỉ đi chơi một mình, chàng thường lên đảnh núi Thái-sơn, xem mặt trời mọc, hễ chạy tối thì chàng tới cảnh chùa bên núi nằm nghỉ. Đề lên đảnh núi về buổi rạng đông, hôm, mo, chàng nằm nghỉ tại chùa, cốn mơ màng giấc mộng, bỗng thấy một bà già và một nàng thiếu-nữ, tới gặt kiến chàng tại chùa, hai người trò chuyện với chàng giây lâu, dường như quen biết nhau hồi trước, nàng thiếu-nữ lấy chàng một cây quạt giấy, có đề bốn câu thi, chàng lấy cây quạt cầm tay, cốn xem bài thi chưa hết, bỗng nghe tiếng chuông trong chùa linh đảng, biết là sự chiêm bao, tay vẫn mộc đầu, chàng cốn nhớ mặt hai người kia phương phất, đến năm sau, Mộc-Sanh vào Kinh đô . . . mới đi tới huyện Vĩ-thanh, kì chàng bằng bộ dọc đường, lượm được một cây quạt bên cầu Dương-liễu (dương-liễu kiều) chàng xem trong cây quạt, có đề một bài thi rằng:

- Yên trung Trước-được mông lung thủy,
- Vô lý Lê-hoa thiên đạm trang.
- Tiểu viện huyền-hồn nhơn định hậu.
- Cách tường diêu biệt xa lan hương.

Dịch nôm:

- Trong khói mây có cây Thược-dược,
- Cuốn là cây cốn giấc mơ màng.
- Nhành hoa Lê màu lợt điểm trang,
- Vì một nỗi cơn mưa chưa tạnh.
- Chỗ tiểu-viện huyền hồn giờ rảnh,
- Xem bốn bề thanh vắng không ai,
- Cách vách tường thơm nức trong ngoài
- Bỗ biết rõ mùa hương lan xa. (lan hương và xa hương).

Mộc-Sanh xem bài thi nầy, phưởng phất như bài thi chiêm mộng hồi trước chàng lấy cây quạt gấu kỹ, dường như đồ châu báu của mình, chàng đi một đồi xa xa, trông thấy ba cô mỹ-nữ đứng bên gốc cây phía trước, ba cô thấy chàng chưm chiêm, lấm xám bước tới bên chàng, Sanh ta lớm bộ nụ lơ, có vẻ đường giống mất, hồi đó dáng tiết mỹ-xuân (Thông bạc) gió đông mát mẻ, bên dường chim kêu hoa nở, xem ra cảnh sắc lối tươi, ba cô thơ thẩn chập lâu, bèn đi lẻ nẻo đường phía tế, Mộc-Sanh dừng chơn đứng lại, cứ ngẻ theo ba cô chầm chầm, tay cách nhau trăm bước có dư, cốn thấy bóng dáng ba cô phưởng phất, chàng thương tiếc ba cô ngơ ngẩn, cứ đứng sững bên đường, liền đó, chàng bước tới gốc cây, lấy dao đẻo một miếng cây trắng bạch, có bài mực đem theo đề sẵn, chàng bèn để một bài thi lên gốc cây như vầy:

- Cách giang diêu vọng lực dương tà,
- Điểu quyết giai nhơn vinh lạc hoa,
- Phong đình tế thính khan bất kiến,
- Hồng quân biệt khứ nhập thủy gia.

Dịch nôm:

- Cách sông trông thấy ác tà,
- Lông cây lục liễu ngã ra bên đường,
- Giai nhơn mấy ả điểm trang,
- Lạc hoa một khúc hoa đàn ca ngâm,
- Trong khi gió lặng tối tăm,
- Xem trông chẳng thấy tri âm đâu mà,
- Hồng quân tánh gót xa xa,
- Bây giờ chẳng biết vào nhà của ai.

Mộc-Sanh đề bài thi ấy rồi, cốn đứng bên gốc cây ho hàng, trông thấy xem nhà gần bên đường cái, chàng chạy tới do hỏi mà rằng: hồi rầy có mấy cô mỹ nữ tới đây, không biết gia quyến của ai vậy? 2 lần nhơn nghe hỏi chưng hửng, chẳng biết mỹ nữ nào đâu, có người nói ức đạc rằng: cách xem nầy một dặm, có Điền-tướng-Quân là một nhà giàu sang. Chắc mấy cô ấy là gia quyến của ông, chớ không phải người nào xa lạ, Mộc-Sanh nghe nói đề ý, lưu trả lại xem ấy một khơn sáng ngày trời mới rạng đông, chàng lại tới liền gốc cây thơ thẩn, ai chẳng nghe ba cô kia thường du lãm tại chỗ đó, nên chàng phải tới sớm đợi chờ, chẳng ngờ chàng tới đó từ buổi mai đến xế chiều, chẳng gặp một người nào hết, chàng chỉ thấy trên cây lá rụng, dưới gốc nước chảy hoa trôi, cảnh buồn dễ dực lòng buồn, chàng lại đề bên gốc cây một bài thơ tuyệt:

- Bị điểu kiều hoa bất nãi sầu,
- Sương liêm sơ yểm nguyệt lưu câu,
- Nhơn gian tàu nguyệt vô bồng điệp
- Khước phùng đào hoa trực thủy lưu.

Dịch nôm:

Chim kêu hoa nọ là kỳ,
Lòng riêng riêng những sầu vì chim hoa
Xế rèm ghé mắt ngó ra,
Liền trông đã thấy bóng tà vòng cầu,
Cuối xuân là thiên nào đâu,
Nhơn gian chẳng có ngư-cầu giai đề,
Vô tình chỉ tiếp hoa-nhi,
Hoa đào sao khiến trôi về biển đông.

Mai tiếp

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không dặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

Giờ lâm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoán bước lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng
nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mấu mấu mấy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

LỞ NGỨA

SÁU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy bỏng dạ

và tất cả các bệnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên Bôi

POMMADE

FLORENTINE

Nên thử ngay, thấy công hiệu phi-thường

Có hàng vạn người viết thơ, mình tạ !!!...

G. ROCHER Bào-chế chuyên-môn 32, r. de Grenelle PARIS

Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cõi

Mal de Dos et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre si vous éprouvez des douleurs aigües ou sourdes dans le dos.

De même si vous remarquez des troubles urinaires avec urines troubles, fonciées ou qui déposent, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster.

Bien des douleurs, et des signes inquiétants ont disparu grâce à elles. d'une façon rapide et définitive.

Elles sont conseillées contre la sciatique, la cataracte et l'endoarterite de la vessie, l'hypertension, les cervies fréquentes avec brûlures.

PILULES FOSTER

pour les Reins et la Vessie

PILULES FOSTER

VIN TONIQUE & RE-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mỗi thấy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt động cử lên thành đồng, mặt mày tươi tỉnh coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Con con nít liệt nhược, đón bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy man hết hẳng hỏi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp

Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE;

Ở ngang nhà hát tây Saigon

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

TẨY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi Đồng vốn 0$50

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt.

Dùng nó thì thiệt là bền

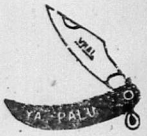

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Saloté Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Khi trước ông Lương-ý Henderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « *Times* » báo ngày Juin năm 1886 trương thứ 371, ông Lương-ý ấy có đăng một bài Diễn-thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu và Cubèbe, uống nó sẽ hết mùi thơm tho, cũng uống bao nhiêu cũng không phải K, uống nó rất dễ mà nước đái phải khác ra, và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thầy Tuấn Salol các Y-viện đều dùng nó đã đặng 28 năm nay, uống nó vào thì lợi-thấy, bổ-thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị Salol vào trong Santal tinh, làm cho hai vị thuốc nầy làm một, mà trị lấy dương cũng là bổ thường hỏ trai trong.

Thuốc nầy để uống lâm, hỏ vào bụng rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG:

mỗi ngày uống 10 viên hoàn cho lớn tuyệt hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phát mạnh rồi.

Đại viện thuốc *Pharmacie Principale* của ông *L. SOLIRENE*, Đề-nhứt cổ-nhân, và nhứt hạng bào chế Y-sanh, ngang nhà hát Tây, Saigon, cố-nhân.

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON

1, Rue d'Ayot. — SAIGON.

Hãng làm gạch bông và gạch bàng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiểm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NÀY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG